

■ محمود حکیمیی

ایهود اولمرت، نخست وزیر سابق رژیم صهیونیستی دو ماه قبل از انتخابات پارلمانی کنست نسبت به بازگشت بنیامین نتانیاھو به قدرت هشدار داده و این اتفاق را یک «خطر بزرگ استراتژیک» توصیف کرده و از جامعه یهودی خواسته بود توجه خود را متمرکز بر این موضوع کنند، زیرا «این تهدید خطرناک‌تر از هر چیز دیگری است.» نتانیاھو برخلاف این انتظار اولمرت با انتخابات اول نوامبر به قدرت بازگشت، چون توانست افرافلی ترین سیاستمداران و احزاب رژیم را به گرد خود جمع کند و با کسب ۶۴کری از ۱۲۰کری کنست را به دست بیاورد. رأی اعتماد این تعداد کرسی برای تشکیل دولت ائتلافی با این سیاستمداران و احزاب کافی است و نتانیاھو هم بعد از انتخابات و اعلام رسمی نتایج نهایی دست به کار شده تا با متحدان خود را یزنی و سهم هر کدام را در دولت آینده مشخص کند. این اقدام او قابل انتظار بود اما به نظر می‌رسد شرکای او در کابینه حتی مقام‌های ارشد رژیم را به وحشت انداخته است تا جایی که صدای اسحاق هر تزوگ، رئیس جمهور رژیم را در آورده‌و او در جلسه شورتی برای بحث در مورد دولت آینده، نسبت به حساسیت‌ها در مورد حضور شخصی خاص در کابینه نتانیاھو هشدار داده است.

■ دردسرساز

هر تزوگ در این جلسه با اعضای حزب شاس دیدار داشت که حزبی راست‌گرا و از متحدان نتانیاھو در انتخابات بودند. هر تزوگ در این جلسه تأکید داشته است سخنانش به بیرون درز نکند و به گمان اینکه میکرووفون‌ها خاموش است، به اعضای این حزب می‌گوید: شما شریکی دارید که تمام دنیای اطراف ما را نگران کرده است.من به خود او هم گفتام. من نمی‌خواهم مشکلی ایجاد کنم و در ادامه افزود: «شما با معبد سلیمان (مسجدالاقصی) مشکل خواهید داشت. این یک مسئله حیاتی است.» او در مورد ایتمسار بن گویر صحبت می‌کرد و بعد که این حرف هر تزوگ به بیرون درز کرد، دفتر او مجبور به بیان این ادعا شد که او این نگرانی‌ها را به صورت مستقیم به گویر بن گویر در میان گذاشت و بن گویر هم گفته که «گفت‌وگوی متمر ثمر» یا هر تزوگ داشته‌است.شکی نیست حضور این افراطی ترین سیاستمدار رژیم در کابینه نتانیاھو مایه‌اشد اگرانی هر تزوگ و دیگر مقام‌های رژیم شده است که می‌تواند در دسرس‌های قابل توجهی را برای رژیم آنها به وجود بیاورد. به نظر می‌رسد نگرانی آنها بی جهت نباشد. او بعد از اعلام نتایج انتخابات در حالی بین هواداران حزب خود

■ در دورنا

■ سیدنعمت‌الله عبدال حمیزاده

انتخابات میسان دورهای کنگره امریکا در روز سه‌شنبه هشتم نوامبر بر گزار شد تا اینکه تمامی کرسی‌های مجلس نمایندگان و یک‌سوم از کرسی‌های مجلس سنا به رأی گذاشته شود. هر چند جمهوری خواهان توانستند اکثریت مجلس نمایندگان را از رقبای دموکرات خود پس بگیرند و اکثریت در مجلس سنا هم در کنترل دموکرات‌ها قرار گرفت، با این حال چنین به نظر می‌رسد که جو بایدن و دوتال ترامپ، رؤسای جمهور فعلی اشاره به پیروزی جمهوری خواهان در مجلس نمایندگان گفت ناسی پولوسی، رئیس فعلی مجلس نمایندگان، رفتنی است و «ما کنگره را می‌گیریم.» واکنش مثبت این دو فقط یک چیز را نشان می‌دهد و آن عدم پیروزی هر دو حزب در این انتخابات است و اینکه انتخابات هشتم نوامبر تئورلی بود از یک دموکراسی به شدت دوقطبی.

■ موج قرمز

رنگ قرمز و آبی نشانه‌های تبلیغاتی دو حزب جمهوری خواه و دموکرات هستند و هفته‌ها قبل از هشتم نوامبر گفته می‌شد که قرار است این انتخابات مبدل به یک موج عظیم قرمز شود. روزنامه نیویورک تایمز یک روز قبل از انتخابات از کارزارهای انتخاباتی میان دوره‌ای نوشت و اینکه «رای‌دهندگان که تحت تأثیر تورم بی‌سابقه، نگرانی‌ها درباره امنیت شخصی خود و ترس از ثبات در دموکراسی امریکایی هستند، پیام‌هایی را ارسال می‌کنند مبنی بر اینکه آمادگی دارند دموکرات‌ها را از کنگره اخراج کنند.» در واقع، انتظار وقوع چنین موجی و پیروزی چشمگیر جمهوری خواهان در انتخابات چندانی بی‌اثر نبود. نظر سنجی‌ها طی ماه‌های گذشته نشان می‌داد دموکرات‌ها در اواسط سپتامبر به برتری ۱/۲درصدی در برابر جمهوری خواهان رسیده بود و این

به نام قدرت یهودی حضور یافت که شعار «مرگ بر عرب» سر می‌دادند. شاید این شعار چشم‌انداز کلی حضور او در کابینه نتانیاھو را نشان دهد، جدای از اینکه سیاست‌های او و برنامه‌های تبلیغاتی‌اش نیز با چنین چشم‌اندازی همخوانی دارند. او در برنامه تبلیغاتی خود خواستار شعار انضمام کرانه باختری به سرزمین‌های رژیم، تخفیف قوانین مربوط به تیراندازی به سمت فلسطینی‌ها، تصویب قانون اعدام به گفته وی تروریست‌ها و اخراج اعراب به کشورهای همسایه شده بود.

یکی از جنجالی ترین اقدامات او تحریک نژادپرستانه علیه اعراب و برگزاری مراسم مذهبی یهودیان در محوطه مسجدالاقصی بود. حالا او می‌خواهد وزیر پلیس کابینه نتانیاھو شود که باید با این سابقه و شعارهای تبلیغاتی، رسیدن او به این مقام جز در دسر آنها بی جهت نباشد. او بعد از اعلام نتایج قضیه این است که بنسابر گزارش‌ها، بن

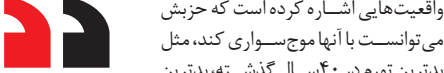
گویر وزارت امنیت عمومی را هدف گرفت تا نظارت مستقیم بر نیروهای پلیس، اداره زندان‌ها و سازماندهی ورود شهر کنشین‌ها به مسجدالاقصی داشته باشد.

■ گرفتاری نتانیاھو

به نظر می‌سد نتانیاھو برای تشکیل کابینه خود دچار گرفتاری قابل توجهی شده است. گزارش شده است دولت امریکا و کشور های اروپایی به نتانیاھو هشدار داده‌اند حاضر به پذیرش بن گویر به عنوان وزیر کابینه اونبستند و کشورها ی عربی نیز هشدارهای مشابهی به وی داده‌اند. هشدار آنها به این دلیل است که حضور چنین کسی در کابینه نتانیاھو باعث می‌شود کابینه وی به افراطی ترین حد خود برسد تا آنجا که حتی روزنامه صهیونیستی هاآرتص در یادداشتی مربوط به نتیجه انتخابات اول نوامبر متذکر شده اسرائیل با این نتیجه «در آستانه انقلابی راست‌گرا، مذهبی و نژادپرستانه قرار گرفته که هدفش «ویران ساختن زیرساخت‌هایی» است که نظام فعلی

رأی در امریکا برای «نه» گفتن

دموکراسی امریکایی دوقطبی شده است

واقعت‌هایی اشاره کرده است که حزیش می‌توانست با آنها موج‌سواری کند، مثل بدترین تورم در ۴۰سال گذشته، بدترین سقوط دستمزدماطی چهار دهه گذشته، بدترین موج جنایت از دهه ۱۹۹۰ به این سو و بدترین بحران مرزی، اما جمهوری خواهان نتوانستند از همه این شرایط برای ایجاد موج قرمز بهره‌برداری بکنند و به عقیده تسن، این یک کبفرخواست شدید علیه حزب جمهوری خواه است و می‌گوید که پیام رای‌دهندگان به این شرایط و گزینه‌های جمهوری خواهان این بود: «نه متشکرم!» این اعتراف تیسن نکته قابل توجهی را بیان می‌کند که با توجه به آن می‌توان دریافت مسئله شکست جمهوری خواهان در به راه انداختن موج قرمز تنها به واسطه عللی نظیر بی‌برنامگی نامزدهای جمهوری خواه، بازی بد ترامپ یا پیروی کور کورانه نامزدهای جمهوری خواه از رای جوانان و زنان به نامزدهای دموکرات نیست بلکه موضوع بسیار عمیق‌تر از این است.

■ فاجعه مطلق

هر چند جمهوری خواهان توانسته‌اند کرسی‌های بیشتری در مجلس نمایندگان به دست بیاورند ولی نتیجه‌ای که از انتخابات به دست آمد، به مراتب با انتظارهای آنها تفاوت داشت. در واقع، نه تنها موج قرمز عظیم به راه نرفتاد بلکه کارشناسان شبکه فاکس‌نیوز، شبکه‌ای نزدیک به جمهوری خواهان، اعتراف کردند موج قرمز مبدل به «فاجعه مطلق» شده است. علت امر این است که جمهوری خواهان هم انتظار فتح دو مجلس نمایندگان و سنا را داشتند و هم اینکه دموکرات‌ها را با اختلاف زیاد در این دو مجلس شکست دهند اما نتیجه‌ای که به دست آمد یک پیروزی ضعیف در مجلس نمایندگان و یک موقعیت نامعلوم و به شدت لرزان در مجلس سناست. مارک تیسسن، نویسنده سخنرانی‌های جورج بوش پسر، حزب جمهوری خواه را به دلیل شکست در ایجاد موج قرمز به شدت مورد انتقاد قرار داده و آن را این حزب خواست «در حال حاضر یک نگاه واقعاً عمیق و درون‌نگر داشته باشد، زیرا این یک فاجعه مطلق است، در حالی که آنها وعده بازگشت موج قرمز را داده بودند.» او به

پیرالممل

سروس بین‌الملل ۸۸۴۹۸۴۴

تا حمایت ۱۴کری او را داشته باشد. به این جهت، نتانیاھو در همین ابتدای تشکیل کابینه گرفتار فشار خارجی و نیازمند کرسی‌های بن گویر شده و به نظر می‌رسد این تنها ابتدای گرفتاری‌های او است.

■ دولت مستعجل؟

قبل از هر چیز، باید توجه داشت انتخابات اول نوامبر پنجمین انتخابات رژیم صهیونیستی در کمتر از چهار سال گذشته است. نتانیاھو طی این چهار سال تجربه سه دولت ناکام را دارد و حالا که با پنجمین انتخابات دوباره به قدرت رسیده است، باز همان مشکل گذشته را دارد. او چاره‌ای ندارد جز اینکه با متحدان راست‌گرای افراطی خود و از جمله همین بن گویر دولت خود را تشکیل دهد و این موضوع فقط یک مسئله ایدئولوژیک نیست بلکه مسئله بر سر بقای سیاسی نتانیاھو است. در واقع، با مخالفت شدید احزاب مقابل و حتی فرد راست‌گرای مثل آویگدور لیبرمن هم از جناح مقابل حاضر به همکاری با نتانیاھو نیست و به این دلیل راهی جز این برای نتانیاھو باقی نمی‌ماند که برای حفظ ۱۴کری کرسی کنست هم شده بن گویر را وارد کابینه خود کند. از سوی دیگر، بن گویر بی‌تردید برای نتانیاھو در دسرساز خواهد شد. او هیچ گاه از عقاید افراطی خود کوتاه نیاوده است و در جریان اعتراضات فلسطینی‌های ساکن محله شیخ جراح در بیت‌المقدس شرقی، شخصاً به محل اعتراضات رفت تا با اسلحه شخصی‌اش آنها را تهدید به تیراندازی کند. حضور چنین شخصی در کابینه نتانیاھو آن هم در پست وزارت امنیت نتیجه‌ای جز جنگ یا حتی جنگ‌های دیگر با فلسطینی‌ها به دنبال نخواهد داشت و بعید است نتانیاھو حاضر باشد تا این حد پیش برود. در واقع، نتانیاھو همواره از مسئله درگیری با فلسطینی‌ها به عنوان کاری برای کسب حمایت داخلی و چانه‌زنی با امریکا و متحدان اروپایی‌اش استفاده کرده است اما وقوع جنگ تبعات سنگینی برای او به دنبال خواهد داشت. از سوی دیگر، مواضع و سابقه تند بن گویر باعث می‌شود حامیان اسرائیل در غرب نرسند به آن واکنش نشان دهند و این موضوع بی‌شک برای دولت نتانیاھو هزینه‌های سنگین اقتصادی و سیاسی به دنبال خواهد داشت، بنابراین انتظار می‌رود بن گویر که پاشنه آشیل دولت جدید نتانیاھو باشد باعث شود تا بعد از یک دوره کوتاه همکاری نتانیاھو با او، اختلافات بین این دو کم‌کم شدت بگیرد تا در نهایت و با جدایی بن گویر از او، این دولت نیز همانند دولت گذشته رژیم مستعجل بوده رژیم مجبور شود ششمین انتخابات زودهنگام خود را نیز برگزار کند و شاید هم صدای هر تزوگ به این خاطر است که بلند شده و نسبت به حضور بن گویر در کابینه اعتراض می‌کند.

حزبی را نیز از دو حزب اصلی امریکا گرفته است. در واقع، امریکا تا قبل از قرن حاضر وضعیت آنقدر ثبات را حفظ کرده بود، به نحوی که جمهوری خواهان در این مدت تقریباً در ۱۰(عشارت ریاست جمهوری، هفت راقبت را برده بودند و دموکرات‌ها نیز تقریباً در طول این مدت کنترل کنگره را به دست داشتند. قدرت حزبی به دموکرات‌ها و جمهوری خواهان اجازه می‌داد سیاست‌های بادمزوری را در داخل و خارج دنبال کنند اما این وضعیت با ورود امریکا به قرن جدید تغییر کرد. یکی از نشانه‌های این تغییر شکست حزب رئیس جمهور در نخستین انتخابات میان دوره‌ای بعد از انتخابش است که تقریباً می‌توان گفت طی دو دهه گذشته مبدل به یک سنت شده است. شاید پیروزی‌های نظیر این نبوده بلکه بیشتر یک رای سیاسی به یک سنت شده است. شاید پیروزی‌های انتخاباتی این تصور را برای رهبران هر دو حزب ایجاد می‌کرد که به ثبات سیاسی رسیدند اما بعد از دو سال معلوم می‌شد این تصوری باطل است و با انتخابات بعدی کنگره، وضعیت به طور کلی تغییر می‌کرد. این وضعیت گویای گرفتار شدن امریکا در شکافی است که در جامعه آن به وجود آمده است، به نحوی که قدرت سیاسی نیز به تبع آن دچار شکاف شده و دو حزب اصلی دیگر نمی‌توانند مثل قرن گذشته اکثریت آرا را به دست بیاورند. در واقع، رای رأی‌دهندگان دست‌کم از ۲۰۱۶ به این سو به برنامه‌های انتخاباتی، اهمیت دادن به طرح‌ها و وعده‌های انتخاباتی یا مسائلی نظیر این نبوده بلکه بیشتر یک رای سیاسی بوده است. ترامپ در انتخابات ۲۰۱۶ پیروز شد، زیرا رای‌دهندگان خواستند به هیلاز کلینتون «نه» بگویند، بایدن در سال ۲۰۲۰ پیروز شد، چون رای‌دهندگان خواستند به ترامپ «نه» بگویند و حالا هم به قول تیسن به جمهوری خواهان «نه» می‌گویند. به این ترتیب، دموکراسی امریکایی مبدل به یک دموکراسی دوقطبی شده‌است تا حدی که حمایت از نه از صندوق‌های رای به دست می‌آید و این امر باعث شده است امریکا در این وضعیت دوقطبی گیر کند.

چالش

غرب در سربالایی جنگ اوکراین

■ دکتر سیدرضا میر طاهر

در نهمین ماه جنگ اوکراین، تداوم کمک‌های نظامی و تسلیحاتی گسترده و چندده‌میلیارد دلاری به دولت غرب‌گرای اوکراین از جانب بلوک غرب به سرکردگی امریکا در معرض تردید قرار گرفته است. شواهد و دلایل مختلفی در این باره وجود دارد. افزایش مخالفت‌های داخلی از علل مهم این تغییر رویکرد محسوب می‌شود. در صورت تغییر رویکرد غرب به جنگ روسیه و اوکراین که حاصل آن تغییرات احتمالی در زمینه کمیت و کیفیت کمک‌های نظامی و تسلیحاتی ارسالی به اوکراین خواهد بود، مسلمان‌اين امر در وضعیت آینده جنگ اوکراین تأثیرات مهمی بر جای خواهد نهاد. «جوبایدن» رئیس‌جمهور امریکا ۱۸آبان در نشست خبری پس از برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای امریکا با تکرار موضع واشنگتن در ارسال نکردن تسلیحات دوربرد به اوکراین تأکید کرد: «نمی‌خواهیم از تسلیحات امریکایی برای بمباران به قلمرو روسیه استفاده شود. وارد جنگ جهانی سوم نمی‌شویم.» بایدن با تأکید بر اینکه امریکا با هدف جلوگیری از حمله اوکراین به قلمرو روسیه، سلاح دوربرد به کی‌یف ارسال نمی‌کند، خاطر نشان کرد: «واشنگتن چک سفید امضا به اوکراین نداده است.» وی افزود: «هنگامی که کی‌یف از ما هواپیماهای نظامی خواست، ما به آنها جواب رد دادیم. نمی‌خواهیم وارد جنگ جهانی سوم شویم. امریکا برای اهداف دفاعی تجهیزات نظامی را به اوکراین ارسال می‌کند.»

زندگی‌مان را در اروپا تغییر می‌دهد و منجر به فقر و گرسنگی خواهد شد.» درخواست رئیس‌جمهور فرانسه برای پایان یافتن جنگ اوکراین در سایه تحولات اخیر در اروپا قابل تحلیل است. اروپایی‌ها در آغاز این جنگ با توجه به ادعاهای امریکا بر این گمان بودند که با اعمال تحریم‌های گسترده علیه روسیه و ارسال کمک‌های تسلیحاتی عظیم برای اوکراین در کنار کمک‌های امریکا و نیز ارائه انواع خدمات اطلاعاتی و لجستیکی، ارتش اوکراین قادر به مقابله به حمله روسیه بوده و قادر به شکست روسیه در یک جنگ نیابتی خواهند بود. با این حال در نهمین ماه جنگ اوکراین نه فقط روسیه چهار استان اوکراین را به خاک خود ملحق ساخته بلکه در محلات انتظامی به مناطق مختلف این کشور به دلیل حمله خرابکارانه اوکراین به پل کریمه، زیرساخت‌های آن از جمله نیروگاه‌های برق را مورد هدف قرار داده و مناطق بزرگی از جمله کی‌یف را دچار بی‌برقی کرده‌است. اکنون چشم‌انداز گسترش دامنه این جنگ ویرانگر بیش از هر زمانی است. در واقع مقامات ارشد اروپایی بیش از پیش نسبت به پیروزی اوکراین در جنگ کنونی دچار بدبینی شده‌اند و دیگر مایل به تداوم حمایت از کی‌یف در مقیاس قبلی نیستند. همچنین ذخایر تسلیحاتی برخی کشورهای اروپایی که به اوکراین برای مقابله با روسیه تسلیحات ارسال کرده‌اند رو به اتمام است و در محلات است سال‌ها طول بکشد کمبود آن جبران شود و حتی ممکن است آنها را در دفاع از خود با مشکل مواجه سازد. نکته جالب اینکه در امریکا یعنی کشوری که به شدت خواهان تداوم جنگ اوکراین است نیز این عدم تمایل با توجه به تصریح مقامات جمهوری خواه مانند «کوین مک کارتی» رهبر جمهور یخواهان مجلس نمایندگان آمریکا پیش از این گمان هستند پول مالیات‌دهندگان آمریکا نیاید بی‌حساب برای اوکراین خرج شود. این موضع‌گیری موجب شد بایدن نیز ابراز نگرانی کند که جمهوری خواهان ممکن است روند اعطای کمک‌های آتی به اوکراین را به مخاطره بیندازند.

موضع جدید بایدن با موضع‌گیری و اظهارات قبلی وی تفاوت آشکاری دارد که مدعی بود ایالات‌متحده در راستای آرمان آزادی و دموکراسی کمک‌های بی‌دریغ به اوکراین خواهد کرد و ملت امریکانیز باید آماده فداکاری در این زمینه با توجه به هزینه‌های اقتصادی این مسئله مانند افزایش بهای حامل‌های انرژی باشند.

■ اختلاف در ناتو

البته تغییر موضع در قبال تداوم کمک‌های نظامی به اوکراین مختص امریکا نیست و به نظر می‌رسد در مهم‌ترین سازمان نظامی غربی یعنی ناتو نیز این باره شکاف و اختلاف ایجاد شده باشد. نینس استولتنبرگ دبیر کل ناتو ۱۸ آبان افشا کرد که برخی از کشورهای عضو ناتو با ارسال کمک به اوکراین مخالف هستند. او گفت که به رغم اینکه بیشتر کشورهای ناتو قصد دارند به حمایت از اوکراین ادامه دهند، در عین حال اذعان کرد برخی کشورهای عضو نظر متفاوتی دارند. استولتنبرگ

کشورهای عضو نظر متفاوتی دارند. استولتنبرگ